

Publicerad 2014-09-11 17:37 av Bo Himmelsbåge
Stad Av Moln

Dimtankar

böljar över Jorden

bygger dansande hus

av immig luft

Svävar högt ovan

de vanliga Orden

av vett o sans o förnuft

Där växer en stad i dimman

o i ett av husen går jag in

Du sitter på en bädd

av tårar

o väntar på den dröm

som är Din

Du räcker mig

en ros

av smärtan

vävd av

ensamhetens klo

när jag går över

hissnade svärtan

genom dimmornas

bro

Står Du där

en bräcklig illusion

av luft o ande

som mig äntligen

är när

o vi valsar

genom himlens

tinnar o torn

en fuktig chimär

som jag älskar

håller kär

som jag för alltid

vill vara när

Men nu går Solen upp

över denna eteriska stad

o vår dröm förflyktigas

i Solens heta bad

Vår lycka

så svindlande nyss

slutar i en

daggdroppekyss

En vision var vår lycka

o dunstar snart bort

men en air av rosen

i sin krans

finns för alltid kvar

av vår Kärlek

så ljuv

så underbar

i sin

Eviga

himmelska

dans

~*~

~*~

~*~

© Bo Himmelsbåge

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bo Himmelsbåge med Poeter.se id #40732 innehar upphovsrätten